



Epreuve vidéo
HÉBREU

Concours ECRICOME PREPA 2024

Verbatims des vidéos
01 -03

Mentions légales

Les concours organisés par ECRICOME© sont des marques déposées. Tous les sujets, corrigés et verbatim sont la propriété exclusive d'ECRICOME.

Reproduction interdite en dehors du site internet d'ECRICOME©

Tous droits réservés.

Toutes les vidéos sont sourcées (voir document en ligne) au titre des droits d'auteur. Utilisation à des fins pédagogiques, accord du 4 décembre 2009 conclu entre la PROCIREP et le Ministère de l'Éducation Nationale.

Vidéo n° 01 : Verbatim

לילך יהושע : אז אני יצאתי לסמסטר, בבליגיה.

רני פרידל : אני נסעתי לטריניטי קולז' בדבלין.

דנה לינסון : אני ועוד חברה מהתואר טסנו ביחד לחילופי סטודנטים בווינה.

הראל שגב : אני מדבר איתכם כאן כשאני באוניברסיטת שטרסבורג.

דן שפיר : אני סטודנט לפיזיקה, מסגרת תכנית לחילופי סטודנטים מצאתי מנחה שעוסק בתחום דומה, באינסברוק אוסטריה. מצאנו פרויקט משותף שנוכל לעבוד עליו. כרגע אנחנו כבר בשלבי פרסום של מאמר בנושא.

הראל שפיר : מה קיבלתי כאן? קיבלתי המון. קודם כל בעניין של השפה. הגעתי לכאן עם צרפתית ברמה מאוד בסיסית. עכשיו הצרפתית שלי לא מושלמת, אבל לא רעה בכלל.

דנה לינסון : עצם זה שהביזנס סקול הוא בינלאומי, אז בעצם הכל מתנהל שם באנגלית. זה היה כלי מדהים להשתמש בו. זה פשוט נותן לך את התחושה שאתה יכול להתנהל בביטחון. זאת הייתה מתנה מדהימה.

רני פרידל : הכרתי שם שיטת לימוד חדשה, וזאת הייתה חוויה מאוד מאוד מעניינת וכיפית.

יונינה שוורץ : מה שהיה ממש חזק בשבילי בחילופים, זה היה לפגוש אנשים מדתות אחרות ומרקעים שונים. ולהבין שגם אם יהיו לנו ויכוחים וגם אם יהיו לנו שיחות קשות, אז להבין שאנחנו רוצים את אותו הדבר. שיהיה לנו טוב ושנאנחנו יכולים לחיות ביחד.

דנה לינסון : המקום שלמדנו בו היה ממש יפה. הוא היה פעם ארמון. אז הכל היה גדול, ונתן תחושה מדהימה של ארמון וגם בשלג שם. זה נתן חוויה אחרת.

דן שפיר : אני בתור בן אדם שנהנה מספורט חורף, חיפשתי מקום שאוכל לגלוש בו, ליהנות בעצם מכל החוויה האוסטרית.

רני פרידל : מבחינה תרבותית, אז הגעתי לשם ונחשפתי לעיר שהיא צעירה ותוססת, זאת הייתה הזדמנות ממש גדולה ללכת להצגות ומחזות זמר.

הראל שפיר : מקבלים כאן באוניברסיטה סל תרבותי במחיר מאוד מוזל. אפשר ללכת להצגות, לסרטים, למוזיאונים, וקונצרטים.

דנה לינסון : אז לא רק שוויינה מדהימה ויפה, גם מה שהכי התלהבתי זה שמשם אפשר לנסוע לכל מקום. הייתי בבודפשט, ובסלובניה ובסלובקיה. בפראג, הייתי באיטליה, הייתי באיסלנד.

דן שפיר : אני יכול להגיד שהרווחנו פרויקטים חדשים לחקור. המנחה שלי מאוסטריה ביקר את המנחה שלי בארץ. אנחנו ממשיכים בשיתוף פעולה. וזה לא יסתכם רק בביקור שלי באוסטריה.

לילך יהושע : אני זכיתי בחברים לחיים, ואני נוסעת לבקר אותם עוד כמה שבועות.

רני פרידל : זה להיחשף לעולם חדש. זה ממש, ממש כיף ומרגש.

לילך יהושע : דווקא הלבד הזה, שהייתי צריכה לקחת אחריות על דברים, יותר להיות עצמאית לבד, מאוד חיזק אותי, ככה נתן לי פוש לעולם בחוץ.

יונינה שוורץ : ממש למדתי הרבה על עצמי ואני חושבת שזה בזכות זה שקיבלתי את הספייס מהחיים הרגילים שלי.

הראל שפיר : אמנם התהליך של כל ההכנות לנסיעה נראה מורכב, אבל במבט לאחור זה תגמד ביחס לכל מה שמקבלים כאן.

לילך יהושע : אל תיבהלו מהתהליך, בסדר, לוקח זמן, אולי קצת קשה, אבל יש את המדור שנמצא לידי, ותמיד עזר לי לאורך כל הדרך. היה זמין כל הזמן.

Vidéo n°02 : verbatim

ניראל זכות (מדריכה) : היום אנחנו הולכים לעשות משהו שגם קשור לכוח כבידה, קוראים לו אתגר הביצה. כל קבוצה מקבלת ביצה. אתם תצטרכו לבנות את המתקן, כדי שהביצה תגיע כמה שיותר לאט לקרקע.

גיל דורון (מנכ"ל קרן רמון) : אז קרן רמון היא עמותה חינוכית, שהוקמה לפני 14 שנה על ידי רונה רמון. יש לנו לשמחתנו את הדרך של רונה, שרונה עד היום מחזיקה את הדגל של צמיחה מתוך משבר.

טל רמון (בנם של רונה ואילן רמון) : להיות מעורב בפעילות של הקרן זה ממש חשוב לי. בעצם הגשמת החלום של אימא שלי, להביא את החלל לארץ, ולגרום לילדים באמת לפתוח את העיניים ולחלום. אבא שלי הוא בעצמו אמר שכל אחד צריך למצוא את היעוד שלו ולהביא לעצמו משמעות לחיים.

גיל דורון : הילדים צריכים איזשהו אסקפיזם מסוים, צריכים משהו אחר, ואין כמו חלל בתור משהו אחר, לגרום להם קצת לצאת ולברוח.

טל רמון : מהשביעי לאוקטובר, הקרן הבינה שעכשיו יש לה תפקיד נוסף, אותם ילדים שעכשיו אין להם ממש קרקע יציבה...

גיל דורון : והתחלנו לעשות פעילויות בתחום החלל, במרכזי המפונים בבתי מלון. לאט-לאט התחילו לעשות בתי ספר מאולתרים זמניים כמו בית הספר שאנחנו נמצאים בו עכשיו, שזה במקור בית ספר משדרות, וכרגע מתארח בבית החייל בתל אביב. הבאנו מדריכה מנטורית שלנו, שנמצאת פה, ומגיעה כל שבוע ומעבירה לילדים פעילויות.

ניראל זכות (מדריכה) : אני קצת ילדה מפונה, אני גרה בקיבוץ גבים, זה כיף לי לבוא לפה ולדעת שהילדים האלה עוברים פחות או יותר מה שאני עוברת. פה יש להם הזדמנות להתעסק גם בדברים אחרים. והדבר הזה מכניס לאיזושהי יציבות מסוימת.

טל רמון : אנחנו צריכים להיות שם, להביא להם קצת מציאות אחרת, להביא להם מקום שהם יוכלו שנייה כאילו להתנתק, ולחשוב על החלומות שלהם, על השאיפות שלהם, על העתיד.

דניאל אוריין (מנהלת הכשרה הילה, קרן רמון) : זה באמת רגע שנייה להתנתק מהקושי של היומיום, ורגע לחשוב הכי גבוה, לחלום הכי רחוק שאני יכול.

הדס גמרמן (ילדה מפונה משדרות) : אני גרה בשדרות, מעניין אותי לדעת יותר על החלל, כי אני אוהבת את החלל, ויש לי טלסקופ, גם.

אסתר טראנסקי (ילדה מפונה משדרות) : כששמעתי שקרן רמון באה לעשות לנו פעילות, אז ממש שמחתי.

עידו בניסתי (ילד מפונה משדרות) : אני מחכה לשיעורים האלה מאוד, הם ממש כיפיים, וצריך קצת פעילות חברתית, לא להיות כל היום בטלפון.

אסתר טראנסקי : אני אוהבת לימודי מדעים, כי זה ממש מרתק.

הדס גמרמן : אפילו שאני לא בשדרות, אז כיף לי, שאני לומדת דברים שאני אוהבת. ולפעמים אני בכלל שוכחת שיש מלחמה.

טל רמון : רצינו להיות שם עבור המשפחות, ואנחנו רוצים להיות שם אחד עבור השני ולתמוך, רק ככה נעבור את המשבר הזה. בסוף הקרן היא המשפחה, היא המשפחה שלנו, משפחת רמון, וכולנו ביחד באמת שואפים לבנות פה עתיד טוב יותר.

Vidéo n°03 : Verbatim

אורית כהן (מחנכת כיתה ט'): אנחנו ביום המילה הטובה של רשת אורט.

קריינית : כמאה אלף תלמידים ועשרות יוזמות שמחממות את הלב, ב-05/02, יום המילה הטובה של רשת אורט יצא לדרך. לעידוד שיח מאחד וסובלני יותר. אחת מהפעילויות היא אוטובוס הפירגונים, שמסייר ברחבי הארץ ומפזר המון, אבל המון מילים טובות.

אורית כהן (מחנכת כיתה ט'): היום אנחנו נתחיל את הבוקר בסיור בבית אבות. אחרי זה אנחנו נלך לבית חולים שערי צדק, ומשם, אנחנו עוברים לבית מלון רמדה של המפונים. לי חשוב שהם יחזרו עם הראיה קודם כל של האחר.

לירון נקי (תלמידת כיתה ט') : זה דבר מדהים שבית הספר שלנו תומך בו. למידה חוץ כיתתית, חוויתית, מרגשת, ערכית. בעיקר בתקופת המלחמה, בתקופה שאנחנו נמצאים בה עכשיו. הגענו כאן לבית אבות לשמח אנשים מבוגרים ולדבר איתם. לשמוע אותם קצת, לראות מה הם מרגישים, ואיך הם מעבירים פה את הזמן שלהם. הכנו מראש ברכות והקראנו להם, בשביל להראות להם שהם חשובים, וככה לתת להם מילה טובה. ההרגשה שלי ממש מדהימה, אני נהנית להיות כאן, זה מרגש אותי. אני יוצאת עם חוויה וזיכרונות, וגם עשיתי משהו טוב ככה על הדרך.

שלי אוחנה (תלמידת כיתה י') : אנחנו עכשיו בשערי צדק בירושלים, באנו לאנשים שהם חולים, לבוא ולעשות להם טוב על הלב, גם חיילים בין היתר. להביא להם קצת דברים מתוקים, קצת מכתבים. זה עושה טוב על הלב. זה עושה גם לנו וגם להם טוב, אני מאמין. אני חושב שאחדות היא אחד הדברים הכי חשובים בימים המתוחים האלה. כי אם לא נהיה מאוחדים... נעבור את זה רק יחד בסופו של דבר.

ליה רוסיין (תלמידת כיתה י') : אנחנו עכשיו כזה בלוקיישן השלישי שלנו. אנחנו באנו להגיד שלום לילדים. מי שפה זה מפונים. הם פה כבר כמה חודשים. כנראה קשה להם כי הם ילדים והם לא רגילים למקום כזה. אז באנו בשביל לעזור ולעשות להם שמחה וכיף. לרוב אין לי זמן לעשות כאלה דברים, אז אני מאוד שמחה שעשיתי, מאוד רציתי לעשות כזה דבר. זה עושה גם לי טוב בלב וגם לאנשים האחרים טוב בלב.

יעל בולר (כיתה י') : היום בבוקר הכנו ברכות כאלה, אז הבאנו לכאן למלון, עכשיו תלינו את זה על כל מיני דלתות כאן. ואני חושבת שזה גם ממש משמח את האנשים כאן. מרגש אותי לראות כמה כאילו דברים קטנים יכולים לשנות את היום של מישהו. אנשים אחרים שראינו אמרו לנו "ואוו, תודה, כל הכבוד!" על הדברים שאתם עושים וכן, זה פשוט מרגש.

אורית כהן (מחנכת כיתה ט') : מילה טובה ותודה ענקית, חברה, למיכל אשרף, שאמונה על כל המחויבות.